

Su sõ - na, Is - sand, kind - laks jääb, kui maa ja tae - vas huk - ka läeb; see

mi - nu hin - ge ü - len - dab ja sü - dant ik - ka ko - su - tab.

2. Kui keegi mind ei rahusta
ja hädas ei või trööstida,
siis Sinu sõnast rõõmu saan
ja selgelt Isa armu näen.

3. Kui hingehäda muret teeb
ja ahastuses süda keeb,
siis, Issand, Sa mind rõõmustad
ja sõnaga mind kinnitad.

4. Kui surm mind tuleb kutsuma
ja tuleb maisest lahkuda,
siis Sinu sõna valguses
ma lahkuda võin rahu sees.

*Viisil: "Sind, Issand Jumal, kiidame"
Claude Goudimel, arvatavasti 1510-1572.
Sõnad: Jakob Jalajas, 1869-1957.*